

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 116 (1866) • Субота, 20 червня 1998 року • Ціна договірної

Парламентська хроніка

«Тримайтеся, хлопці!..»

Вечірнє засідання 18 червня

Цього разу парламент мав заслухати й обговорити виступи двох претендентів на посаду Голови ВР — Івана Плюща (від НДП) та Олександра Ткаченка (від соціалістів і селян). Хоча обидва претенденти особливого представлення не потребували — перший уже був головою парламенту XII скликання, другий — першим заступником голови ВР минулого скликання.

(Закінчення на 2-й стор.).

Мета — повноцінне членство в Євросоюзі

Закінчився візит в Україну генерального директора з питань зовнішніх відносин з країнами Центральної та Східної Європи Європейської комісії Гюнтера Бурхардта. Він зустрівся з Прем'єр-міністром України Борисом Лужковим, а також з директором Національного агентства України з розвитку та європейської інтеграції Романом Шлеком. Генеральний директор заявив, що сьогодні для ЄС вирішальне значення у відносинах з Україною мають два питання. Перше — виконання Меморандуму про взаєморозуміння про ефективне закриття Чорнобильської атомної станції до 2000 року. Друге — про наслідки дискримінаційного українського законодавства щодо інвестицій. Для нас, за словами міністра закордонних справ Бориса Тарасюка, основна мета — повноцінне членство в Євросоюзі.

(Закінчення на 8-й стор.).

Підвищення мінімальної — витрати максимальні

Кабінет міністрів України підготував проєкт указу Президента про встановлення з 1 липня 1998 року нового розміру мінімальної заробітної плати — 55 грн.

Виконавчий обов'язки міністра праці та соціальної політики Іван Сахань повідомив, що підвищення мінімальної зарплати з 45 до 55 грн. призведе до додаткових витрат держбюджету до кінця року в розмірі 30 млн. грн., а додаткові витрати у виробничій сфері становитимуть близько 130 млн. грн.

Чинний на сьогодні рівень мінімальної зарплати в розмірі 45 грн. введено з 1 січня 1998 року.

Виступи кандидатів на посаду Голови Верховної Ради України

3-5

Лауреатський «хет-трик» Андрія Шевченка

12

Спікеріада у нас, в Україні

14

Якщо травень — час остальних шкільних дзвінків, то червень — пора отримання висвідатів. 397350 юнків та дівчат «персросили» такі звичні та азітніші кавські кімнати й опинилися в порозі дорослого життя. Не зважав тепло і привітний. Можливо, безробітний і безперспективний. Ім ще не раз доведеться доторкнутися до шкільних буднів, поривається

І зупинися, шкільна мить

в улюбленому вчительському. Вони ще повернуться сюди, щоб хоч як хвилинку знов опинитися за своєю партою. І все-таки зворотного шляху нема. Зависається лише митьбуття. А тому — шкільної дороги і... зупинися мить.

Газ тисне на нас. Ми тиснемо на газ

Днями під час зустрічі з представниками компанії «Брітші Петролеум» перший віцепрем'єр-міністр Анатолій Голубченко зазначив, що Україна до 2005 року планує збільшити власний видобуток газу до 30 мільярдів кубометрів, з чим повністю відмовитися від його

імпорту. Нагадаємо: минулого року Україна самостійно видобула більш як 18 мільярдів кубометрів і отримала 32 мільярди кубометрів як плату за транзит російського газу до Європи. Чи є плани сподіватися, що ці плани будуть реалізовані?

(Закінчення на 6-й стор.).

Коси коса, бо комбайн без колеса

Через тиждень-другий розпочнеться жнива. Перший акорд — за Кримом. Хлібороби півострова сподіваються «вжити» 1, 2 млн. тонн збіжжя. У разі, якщо техніка не підведе — з 2696 зернозбиральних комбайнів у загині готові вийти лише тисяча. Та коли навіть припустити, що всі агрегати потрапляли часно на лани, навантаження на кожен становитиме 184 гектари — надто багато, аби селяни змогли віджинувати в оптимальні строки.

Лист на першу сторінку

Кого підтримує телебачення?

Наші радіо й телебачення півверстою ефір рекламують їхньої продукції. Не казати про те, що багатством лоя не по кишені. Болить мені інше: наше телебачення підтримує іноземного виробника, а не вітчизняний. Разом з продукцією пропугається й чужий спосіб життя через іноземні фільми, сюжетні яких служать справжнім наочним посібником для грабників і бійців.

Володимир Шевченко,

журналист, ветеран війни. Корсунь-Шевченківський Черкаської області.

Врожай-98

З 31 липня цього року пенсії (замість 10 % — 5 %) буде скорочено відрахування до Чорнобильського фонду.

Є ЄБРР вилучить 190 млн. доларів на будівництво енергоблоків Хмельницької і Рівненської АЕС за умов виконання Україною вимог МВФ: повне роздержавлення енергетичних компаній і 90-відсоткова оплата рахунків споживачами електроенергії.

P.S.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про відзначення другої річниці Конституції України

Враховуючи значення Конституції України у справі розвитку суверенної, демократичної, соціальної, правової держави:

1. Кабінету Міністрів України затвердити до 20 червня 1998 року заходи щодо відзначення Дня Конституції України як державного свята, передбачивши в них:

проведення в містах Києві та Севастополі, Автономній Республіці Крим, обласних і районних центрах та інших населених пунктах урочистостей;

організацію політичної та правової просвіти населення, вивчення поваги до Конституції та законів України;

роз'яснення у засобах масової інформації норм Конституції України та їх значення у становленні правової демократичної держави, вивчення положень Конституції України в навчальних закладах.

2. Українській Академії державного управління при Президентові України разом з Інститутом держави і права НАН України та Інститутом законодавства Верховної Ради України провести у третьому кварталі 1998 року в місті Києві науково-практичну конференцію щодо втілення в життя положень Конституції України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 червня 1998 року.

У номер

Здається, нас знову ошукали

Компенсація прямих збитків, яких зазнав харківський «Турбоатом» внаслідок відмови України від участі в буферському контракті, «проблематична», заявили на прес-конференції в Харкові радники президента США з питань нових незалежних держав посол Річард Морнінгстар. «Однак ми шукатимемо якийсь вихід», — додав він.

Р. Морнінгстар повідомив, що американська сторона «розуміє проблеми», що стоять перед «Турбоатомом», і спробує знайти потенційних інвесторів, котрі працюватимуть з харківським підприємством, передає «Інтерфакс-Україна». Він підкреслив, що «мужне рішення уряду (відмова від участі в іранському проєкті — «ІР-У») було правильне і усвідомлене».

Домовленості про неучасть харківського «Турбоатому» в буферському проєкті було досягнуто навесні цього року під час візиту в Україну держсекретаря США Маллен Олсона. Він повідомив, що після збитку до регіону американської делегації для вивчення його інвестиційних можливостей. Згідно з контрактом «Турбоатом» мав виготовити турбіну для АЕС, що будувалася в Ірані. Керівництво підприємства вважало, що прями збитки внаслідок відмови від контракту становили 5,1 млн. дол. — сума, витрачена на розробку турбіни.

ПРОДОВЖУЄМО знаходити наших кимів з думкою народних депутатів — саме себе. Сьогодні наш співрозмовник — лідер парламентської фракції Парладоного руху України Віталій ЧОРНОВІЛ.

— Віталіє, вчора Максимович кілька тижнів тому в інтерв'ю нашій газеті ви досить докладно нагнали на нас про перші кроки новообраної Верховної Ради. Чи не з'явилися з того часу підстави для ліній оцінки діяльності парламенту?

— Мислячи Верховна Рада топчеться на місці. Не прийняти необхідних змін податкового законодавства, не готова бюджетна резолюція. Усе це через збір частини парламенту, яка не бажає розхвалитися з реальністю і хоче таким волюнтаризмом, як у 1994 році,

навізати своє керівництво ВР. Забуваючи, що задаючи новому виборчому заводу парламенту, який повинен відродити структуру держави політично, і такі пріоритети уже не актуальні. А з самого початку попередили, що коли не знайдемо компромісу — не підемо на так зване пакетне голосування, то нічого не вийде. Жодна з сторін не має вирішальної більшості (піві такою, а без «Громади» вони загинуть у меншості), тому в такій ситуації голосувати ВР нам не об'єднати.

Виходячи з цього, ми й запропонуємо зробити перерву у сесійних засіданнях і провести міжфракційні консультації.

— Результати цих консультацій також оцінюють неоднозначно...

— Пенні успіхи є. Принаймні після цього власної конституційною більшістю внести зміни до Регламенту, які гарантують можливість повторного висунення кандидатів, а отже, і можливість пакетного голосування. Друге, що нам удалося, — це домовитися про попереднє узгодження кандидатів Голови ВР, його заступників і керівників комітетів (так звані великий пакет). На жаль, далі домовленостей про узгодження цих

(Початок на 1-й стор.)

Однак Іван Плющ, узявши слово для виступу, заявив свою кандидатуру, що навіть для багатьох учасників цього виборчого процесу, зниклих до будь-яких тактико-стратегічних кульбтів, стало несподіванкою. Прояснити ситуація дещо пізніше.

Те, що цього разу серед претендентів на посаду керівника парламенту залишилися лише Олександр Ткаченко, не завадило депутатам під час обговорення перемити мистецтва і Олександр Миколайовичу, і Івану Степановичу. Утім, серед взаємних особистісних звинувачень пропало й оте, так би мовити, просянцове командир. Лідер НДП Анатолій Матвієнко докоряв Олександрові Морозу за порушення кляхоських домовленостей, а як наслідок, — висунення кандидатів Олександра Ткаченка, а відтак заявив, що його фракція у цьому бу-

ді участі не братиме. Спростовуючи це твердження, Олександр Мороз заявив, що його фракція домовленостей не порушувала, мовляв,

Та, як засвідчили подальший розвиток подій, триматися доведеться усім без винятку парламентаріям.

Доки Верховна Рада

сам себе особливими законодавчими повноваженнями. Пригадалось, як улітку 1993-го тодішній прем'єр-міністр Л. Кучма вивисив у парламенті подвійні надзвичайні повноваження. Ніяк не пригадо, що доброго ми з того мали, — не мому забути лише тієї, що підписаного Кучмою грабницького закону про трасти...

Цікавий збіг обставин відновленням радіотрансляції сесійного засідання, на якому голова лінійної комісії В. Мішуря оголошував результати виборів голови ВР, було перервано радіотерав'ю міністра внутрішніх справ (добре, що не навдалася). За Олександра Ткаченку проголосували 148 його колег із 214, що взяли участь у голосуванні. Отже, Голову Верховної Ради і цього разу не було обрано. «Тримайтесь, хлопці!»

Анатолій СКАЛА.

ДРЕЙФУЄМО?

Ранкове та денне засідання 19 червня

За вже звичною схемою сесія продовжилася пошуків виходу зі штучно (але свідомо і підстерімовано) створеної патової ситуації. Так, депутат І. Чиж запропонував зробити тижневий перерву, покласти до виборчих округів, так «зарядитися» і з новими настроями повернутися до сесійного залу, відтак результати виборів напевне буде іншим.

Депутат І. Кірюмов закликав ще раз провести консультації у фракціях і дійти певного узгодження щодо кандидатур Голови Верховної Ради. В. Чорновіл знову наполягав на необхідності вироблення взаємоприйнятної позиції на засіданні узгоджувальної ради фракцій. Володимир М. Павловський, О. Снянченків та О. Мороз переконували, що необхідно змінити процедуру вироблення Олександрів узгоджувальної ради неспроможна самотужки розв'язати горді вузли, тож вихід — у проведенні рейтингового голосування з визначенням найбільш імовірних кандидатів. В. Марченко запропонував працювати без вихідних і такі обрати голову. Врешті, вирішили зробити 45-хвилинну перерву для роботи узгоджувальної ради.

Далі сесія вирішила працювати у понеділок у пленарному режимі для обговорення і голосування. Потому розпочалося висунення кандидатів. Серед них були і вже знайомі імена. Пійшло до об'єднаних, коли представник НДП запропонував ший

«пакет» прізвищ. Щось немо? Та ні, автор сказав, щоб оскільки тут розхвалюється фаро, то чому б не надіслати і до такої-от форми. Вона викликала певний спротив, але депутатський загаль, схоже, вже нічим не здмушує...

Для підготовки «об'єктивної» довідки на кожну претендентів сесія оголосила перерву до 16-ї години. До речі, пропозиції працювати у пленарному режимі у суботу і неділю склявання депутатського загально не одержала.

Іван ДМИТЕНКО.
Foto Cephin KOBA-14/CHUKA.

КОНСУЛЬТУВАЛИСЬ, І МАЛИ РОЗУМ

кандидатів ми не пішли. Очевидно, такі домовленості треба продовжувати, а не висувати черговому оліні й ті самі кандидатури. Це єдиний вихід.

Даруйте, а коли не, тоді, на вашу думку, що?

— Я не думаю, що Президент України зв'язувати на якісь такі кроки щодо існування парламенту загально, не було 5 заходів, для цього немає конституційних підстав. У мене такі перелітати, що він може просто, послухавши на те, що парламент не працює, визнати підлягати Верховну Раду швидко викликати своїх указів з тих чи інших не врегульованих законами питань. І навіть перевизити свої конституційні повноваження, об'єднувати у нас нашою безліччю...

— Ростаюча політична сил у парламенті не така вже й прозора, як може виглядати з першого погляду. Багато хто вважає, що під час виборів голови парламенту менше, ніж оповідались, набрав голосів Олександр Мороз.

— Ми тактично розмовляли, і застася, що якась частина інших ліній не проголосувала за цю людину — тут зіграли певні ревізії за Симоненка; мовляв,

чому це Мороз, а не Симоненко — лідер більшої фракції? Словом, була грізні абиції, хотів зони й не вийшло.

— Інакше. Коли мисте бажання, політична, будь ласка, власними пропозиціями щодо майбутньої імовірної політичної партії.

Перебачити важко, скажу лишень, що ми при формуванні так званої пакетної фракції дотримувалися принципу: центрист, лівий, правий. Тобто тобто із центрів — фракція НДП, соціал-демократична фракція, а також фракції, котрі із ліній (скоріше, з комуністів) — перший заступник, і від Руху — заступник. Це було б справедливо.

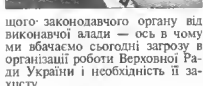
— Коли не тасмачи, чи можете назвати так трішки поіменно?

— Не тасмачи, ми на засіданні робочої погоджувальної групи назвали такі імена від чотирьох фракцій: на голову ВР — Івана Плюща, на першого заступника — когось із комуністів, нехай визначаться самі, на заступника — Юрія Костенка. Але до виборів пакетом це справа не дійшла.

Інтерв'ю взяла
Алла ГІРІШ.

По-третє, розвиток подій в

Четверте. Для захисту національних інтересів і інтересів народу України ситуація вимагає балансу політичних сил з урахуванням того, що на боці 4 фракцій, які постійно домагаються обрання Голови Верховної Ради тільки з їх числа, знаходяться Кабінет міністрів та адміністрація Президента. Виключити залежність Верховної Ради як ви-

П'ять. Розгляд питання обрання Голови Верховної Ради свідчить, що реально розподіл

Шосте. Ми вбачаємо, що головне завдання сьогодні як Голови Верховної Ради, так і всього складу Верховної Ради, народних депутатів, полягає і в захисті національних інтересів, і в захисті кожної людини. Мається на увазі створення умов для нормальної роботи, а також отримання захисту з боку держави всіх просяківів населення України.

Ми вбачаємо, що розгляд цього питання вимагає передусім великої відповідальності від

Тє, що розпочинається у нас восени, коли вже самі урядовці кажуть про фінансову кризу і колапс у фінансово-кредитних секторах, це кязас і свідчить про недоцугіт виконавчої влади, а також про безперспективність і зугубність шляху, на якому знаходиться сьогодні Україна.

Тому фракція комуністів, визначаючи таку високу відповідальність, вносить ще раз на ваш розгляд мою кандидатуру. І я маю надію, що здоровий глузд визначатиме позицію кожного народного депутата.

На цьому я хотів би закінчити, подякувати вам. І готовий відповідати на ваші запитання.

**Виступ народного депутата України
Олександра Ткаченка (фракція «Лівий центр»)**

Катастрофічно погіршується демографічна ситуація. За 7 років майже на 2 мільйони скоротилося населення. Ось, шановні друзі, ціна і перспектива нинішніх «безальтернативних реформ»!

Що може нас об'єднати сьогодні? Безперечно, здоровий прагматизм, в основу якого покладено вищі національні інтереси, які базуються на сучасному розвитку аласного виробництва, використанні досягнень вітчизняної науки. Все це, шановні друзі, повинно стати фундаментальною методологічною основою всієї нашої діяльності. Інакше же кажучи, нині ми переживаємо такий час, коли на першому місці мають бути життєві інтереси всього нашого українського народу.

По-четверте, здійснюється ефективна інфраструктурна політика, підтримується високий рівень інвестицій у виробництво (енергетика, агропромисловий комплекс на рівні мінімум 3, 5-4% від ВВП).

Продовольча стратегія стає наріжним каменем національної безпеки взагалі. Тому першочерговим питанням має бути, безперечно, прийняття державної програми розвитку агропромислового комплексу.

Нам, шановні товариші, потрібно терміново законодавчо завершити визначення, що таке народна власність на землю та поряток володіння нею, а також визначити відповідні закони. Приватна власність на землю (її купівля-продаж) має обмежуватися присадиченими ділянками та ділянками для будівництва. Будь-який продаж земельних ділянок з вилучення частини земель, є незаконним і сусперечить статтям 13 і 14 Конституції України. Людей сьогодні не задовольняє теперішній стан правового регулювання земельних відносин. Відсутність законодавчої влади, указаних Президента, нормативними актами Кабінету міністрів і Держкомзему, місцевих органів влади, є неспівмірною з важливістю соціальних відносин.

Виступ Олександра Каченка

(Початок на 4-й стор.)

Тому в нас є всі підстави для прийняття комплексного закону — Кодексу законів про землю. Українській землі потрібно визначити ціну не на рівні 4—6 тисяч доларів за гектар, а, як мінімум, 25—50 тисяч — так, як ведеться у світовій практиці.

Але мати ціну — це ще не значить, що її слід розподіляти всім, кому заманеться. Гіркий досвід приватизації в промисловості вже багато чому навчив усіх нас. Ми за суспільство власників, але власникам мають стати всі, а не лише обрані. Оскільки ж до таких питань нам слід підходити обережно і зв'язано як вищому законодавчому органу держави.

Історичний досвід свідчить, що в найважчі часи кидати завжди було руминію силою у здійсненні політики, в тому числі і законодавчої. Так було в скрутний період в Японії, США, Німеччині та інших інших розвинених країнах. Тому не можна вважати правильним, коли в країні виникли кризи виконавчої влади нерішуче призначають без повноважень з Верховною Радою. Парламент не може бути стороннім спостерігачем. Це суперечить самій суті парламентаризму.

Слід законодавчо визначити порядок добору кадрів та їх звільнення. Це створить умови для пільної та ініціативної роботи, забезпечить відповідальність ефективності управління і підвищить кінцевих результатів діяльності.

Першочергово в цих умовах потрібно доопрацювати і прийняти Закон про Кабінет міністрів, передбачивши чітку підпорядкованість в системі органів виконавчої влади, підвищення відповідальності за дотримання всіх законів, які приймає Верховна Рада.

Ми, шановні колеги, не можемо допустити припинення робіт Верховної Ради в житті нашої країни. Слід чітко визначити різницю між обов'язком виконавчих органів у діяльності цього органу, народних депутатів та припинення честі і гідності вищого законодавчого органу та обраних народом депутатів.

Згідно зі статтею 6 Конституції, держава гарантує Українцям здійснення на засадах її подолу як законодавчу, виконавчу і судову. На жаль, цього розподілу не завжди дотримуються представники виконавчої влади. Очевидно, настав час ввести в практику захист честі і гідності парламенту, скажімо, як це робиться у більшості ринкових країн.

Потрібні істотного вдосконалення діяльності апарату Верховної Ради. Прийняти тут одинокі апарат — для депутатського корпусу, а не навпаки. Секретаріат Верховної Ради за своєю основою — важлива структура, але вона має стати організаційно завершеною на стилі конституційної основи.

Серед першочергових завдань, безперечно, створення необхідних умов для ефективної роботи народних депутатів. Зокрема, передбачити розміщення комітетів в необхідних приміщеннях, організувати необхідні фінансові, технічні, матеріальні забезпечення діяльності кожного депутата.

І на завершення. На цій високій трибуні виступило багато кандидатів на посаду Голови Верховної Ради. У своїх проговорах претенденти внесли багато цінних пропозицій щодо вдосконалення роботи Верховної Ради. Всі пропозиції, зауваження потрібно проаналізувати комітетами, фракціям, узагальнити і прийняти їх, безперечно, до виконання.

Упевнений, що кожен з кандидатів гідний претендувати на посаду Голови парламенту. Але в цей складний для держави час на цій посаді може бути людина з досвідом законодавчої роботи, державного керівника, яка глибоко розуміється на проблемах внутрішнього життя і зовнішніх політиці.

Цим, разом з народними депутатами, незалежно від їх політичних поглядів, вміє на себе відповідальність за долю України, зможе знаходити вирішення найскладніших питань на рівні Президента, уряду, інших органів влади, самоврядування та на міжнародному рівні.

Хочу, шановні друзі, подякувати депутатам і фракціям з'явившись до виску довіру, які вони виявляли, рекомендувати балуватися на посаду Голови Верховної Ради.

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КУЧМИ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Шановні співвітчизники!

Втора відбулося засідання Ради національної безпеки і оборони України, на якому обговорено економічну ситуацію в державі. Вона залишається складною, напруженою.

У поточному році ми вперше зустріли тринадцять років 43 роки. Проте ще це не обурює нас і збільшення бюджетних надходжень, ні поліпшення стану справ в економіці загальною.

Водночас маємо надвирити, непомірно велику видаткову частину бюджету, принципів фінансування які мало змінилися з часів радянської відродження економіки.

Усе це вже давно і настійно вимагає проведення бюджетної реформи. Однак спроби приступити до неї не знайшли підтримки у частині депутатів Верховної Ради минулого скликання.

Для збереження стабільності доводиться вдаватися до значних внутрішніх та зовнішніх позичень. Обсяги державного боргу наближаються до критичної межі. До цього полого доходить і ситуація в сфері фінансової кризи.

В оздоровленні економіки провідна роль належить Кабінету міністрів, іншим органам державного управління в центрі й на місцях. Я вимагаю і вимагаю від них забезпечення умов для піднесення виробництва, жорсткої економічної дисципліни, посилення боротьби з несплатою податків.

Але цілком очевидно, що усунути загрозливі аспекти ліній виконавчої влади неможливо.

Сьогодні я хочу, щоб ви не знали всього — центр роботи з розв'язання економічних питань перемістився у стіни парламенту. Ще з початку року тут перебувають виборчі комісії з розв'язання економічних питань, реалізація яких могла б значно поліпшити фінансову ситуацію.

А також, що належним чином, створити основу для розробки і прийняття реального бюджету на наступний рік. Такого бюджету, який забезпечує економічне зростання, вирішення соціальних питань.

У попереднього складу Верховної Ради до цих днів не вийшли жодні документи так і не дійшли рішення. Не до них і в особистому парламенту — вже другий місяць він парализований кризою, пов'язаною з формуванням нових керівних органів.

Марнується час, залучаючи у нас немає. Стас реальності перспектива неприйняття цього сесійного закону, хоча необхідна, тільки скорочує економіку.

Особливо стурбованість у мене викликає те, що фінансова криза вдаряє по стабільності гривні. Що, у свою чергу, призведе до підвищення ціни і нового спаду виробництва.

Я не можу, не маю права допустити такого розв'язання кризи. І тому збираюсь чекати, поки у Верховній Раді вляжуться

пристрасті навколо розподілу керівних посад.

Детально розглянувши на своєму засіданні 17 червня питання фінансової стабільності, уряд звернувся з проханням обговорити їх на засіданні Ради національної безпеки і оборони України.

Враховуючи всю складність і відповідальність економічної та соціальної ситуації і керуючись Конституцією, Рада рекомендувала Президенту України врегулювати ряд життєво важливих для країни питань економічного життя своїми указами.

Йдеться про комплекс невідкладних заходів, спрямованих на подолання податкового тиску, стимулювання виробництва.

Зокрема, передбачається зменшення ставок податку на додану вартість, зниження податкового навантаження на фонд оплати праці, запровадження даючого очікуваного селіанам єдиного сільськогосподарського податку, спрощення порядку оподаткування малого підприємства.

До речі, це саме те, що обіцяли у своїх передвиборчих програмах практично всі нинішні депутати.

Це стосується і заборгованості у зарплатній платі та інших виплат. Уряд опрацював законопроекти, які дають змогу додатково мобілізувати для її погашення понад 1 млрд. гривень.

Однак відсутність законодавчого врегулювання не дозволяє задіяти усі можливі фінансові ресурси. Народ, держава не можуть і надалі залишатися заручниками невизначеності, що складається у Верховній Раді.

Тому я беру на себе відповідальність і, виходячи з рекомендацій Ради національної безпеки і оборони, приймаю рішення ухвалити необхідні укази. Одноразово до Верховної Ради буде подано проекти відповідних законів, які вона має розглянути протягом місяця.

Завдяки цьому ми, перше, не будемо втрачати історичну ініціативу в розробці і прийнятті — друге, одержимо можливість перевірити пропозиції народних практично і, виступи, в разі потреби, зміни, уточнення як законів.

Шановні співвітчизники!

Розумію, що не всі з цих кроків будуть популярними. Але розраховую, що ви підтримаєте дії Президента, що вони знайдуть розуміння в парламенті.

Іншого шляху просто немає.

Водночас уже вкотре пропонує народним депутатам впрест-рент усвідомити: з двох аргументів відносин між законодавчою і виконавчою владою — продовження конфронтації чи співпраці — прийнятний лише другий.

СЛОВА КРОКИ ПРЕЗИДЕНТА РОЗХОДУЮТЬСЯ

Думки з приводу

Так оцінили звернення глави держави народні депутати. Водночас вони вважають, що чим звернення Леоніда Кучми розпочає свою перебудову, тим краще.

Володимир ФІЛЕНКО, фракція НДП:

— Звернення Президента лягло на ґрунт того, що відбувається у парламенті. Верховна Рада не може розпочати законопроектний процес, а економічна ситуація в Україні — загрозлива. Потрібні термінові дії в економічній, податковій сфері. Час не чекає.

А тому Президент виявив сміливість і взяв на себе відповідальність прийняти відповідні укази, паралельно виступи їх на розгляд Верховної Ради. Я думаю, що в нього була безвихідна ситуація, а тому парламенту нема підстав звинувачувати главу держави в таких кроках.

Валентина ССЬКОВ, фракція КПУ:

— Це був крок, на який очікували. І це в стилі Президента — нічого нового у зверненні щодо парламенту не сказано. Вважаю, що цим зверненням повністю розгорнулася передвиборча президентська кампанія. Нині Леонід Кучма з свого боку, і це можна пояснити, набиратиме певне розуміння у громадськості, яка не бачить цієї кризи.

Ігор ОСТАП, позафракційний, об'єднання «Реформи-Центр»:

— Президент досить вдало використовує ситуацію, яка складається у парламенті, для піднесення свого іміджу. І, зрештою, я бачу певні позитиви в його виступі, але водночас хотів би застерегти увагу на тому, що деякі рішення, деякі укази, — ми їх поки що не

бачили, але з сказаного зрозуміли, — стосуються питань, урегульованих законодавством. А в цьому разі вступают у дію певні положення Конституції. Багато чому не будуть укази, а якщо вони будуть, тимуться повноваження Президента. А тому можлива перспектива їх розглядів у Конституційному суді.

Степан ЖОВТЯК, фракція НРУ:

— По-перше, я вітаю усі заяви Президента, спрямовані на реформування податкової системи. Але справа в тому, що його заяви і конкретні кроки дуже розходяться: говорити про зниження податкового тиску, а видає укази, які посилюють його, цей президент, сумнівний указ про ІПД.

А по-друге, у конституційній проблемі: всі укази, які він збирається видавати, — по питаннях, врегульованих законодавством. Фактично з указів, які готуються, лише указ з бюджетної резолюції стосується питання, не врегульованого законодавством, бо що резолюція Верховної Ради повинна була прийняти 15 червня.

Олександр ТУРЧИНОВ, фракція «Громада»:

— Звернення Президента мене не вкотре викликає питання. Держави повинна, що віра бере себе керівництвом економічному. Та ми вже бачили протягом чотирьох останніх років, як він це робив. І далеко за прикладами ходити не треба. Чого варті інші одні укази, що стосуються сплати податку на додану вартість. Це можна сказати і щодо указу про фонд оплати праці тощо.

Цей вибух указів може стати останнім диханням, який буде забито в домовину української економіки.

Записав Володимир КОРОЛЮК.

У номер

• Херсон

«Шануймося, нащадки»

Біля залишків старовинних валів та Суворовської 17-ї фортифікації зібрався стільки людей, що їх коліями проїхав Олександр-шанс не бачив з дня свого заснування. Тут, на площі та в самому кінноконцерті називають «Ювілейні» відкриває виставка «Експо-98». Організатори збирали й представляли (по можливості) всі досягнення міста з дня його заснування. А це було 220 років тому.

Після планів прапора з гербом Жерою, привітання міського голови Миколи Овідієвського розпочалися урочисті заходи — паруса регати, рибальське свято «Херсонська тарань», театралізований мітинг-концерт «Шануймося, нащадки». Справжньою подією стало шахово-ігрове шоу «Херсонські Васюки».

• Київ

Шахтарська перспектива:

нове керівництво та старі борги

З початку року на підприємствах вугільної промисловості празькоорніями органами вилучено 306 злочинів. Серед них — 99 розкрадань у великій і особливо великій розмірах, 35 фактів хабарництва. До кримінальної відповідальності, інформув ДІНАУ, притягнуто 400 осіб, серед яких сто керівників різного рангу. Особливі «записки», черги від бюджетних коштів перекладають у кишені нечесних людей — незаконне отримання кредитів, неплатежів, використання коштів не за призначенням.

А тим часом, як повідомляв нападковий кореспондент, трьох генеральних директорів — державного холдингової компанії «Торезантрацит», виробничих об'єктів «Артемвугілля» та «Сніжжантрацит» — звільнено з посад.

• Одеса

«Сон» — у рибачки Соні

Свою другу щорічну конференцію всесвітню відомої компанії «Сон» пропела в Одесі (перша відбулася в Києві). Було докладно оглянуто шестирічну офіційну діяльність компанії в Україні: розподіли її тут тиш для діла, а в ній, офіс центрального офісу в Києві, вже працюють регіональні представництва в Одесі, Львові, Дніпропетровську й Донецьку. Є 80 магазинів офіційних діалогів, 21 сервісний центр і 13 об'єктів України. Розширюється й ринок збуту. До конференції приурочено виставку найновіших виробів «Сон».

Сергій ЛАВРЕНЮК, «Голос України»

Газ тисне на нас. Ми тиснемо на газ

(Початок на 1-й стор.)

На перший погляд, так, оскільки й національна програма «Нафта і газ України до 2010 року» передбачає збільшення видобутку до 35 мільярдів кубометрів газу. Таким чином, усе ніби сходиться. Проте проблема полягає в тому, що на момент складання цієї програми газова розвідка, якій мали б забезпечити прирост видобутку, ще не були виконані. Перебачалося, що це буде зроблено до 2000 року, але, за словами фахівців, починаючи з 1992 року, розпочалося обвалне скорочення геологорозвідувальних робіт. Причина — відсутність належного фінансування. Тож уже сьогодні зрозуміло, що темпи геологорозвідувальних робіт не зможуть забезпечити плановані показники. Якщо,

звичайно, уже сьогодні розпочати та введення в експлуатацію нових родовищ не буде підірвано матеріально і законодавчо. До речі, той же Анатолій Голубченко якось зазначав, що тільки для збереження існуючих темпів геологорозвідувальних робіт необхідно на 1 мільярд кубометрів видобутого газу вклавати не менше 100 мільйонів гривень. А нам же треба й на розвідку, являючомуся чомусь видатним ділом шифри. Скажімо, в 1998—1999 роках в експлуатацію можна ввести родовище сумарною ємністю 3 мільярди кубометрів, у стадії ліцензування — родовище ємністю до 20 мільярдів кубометрів. Чи багато ще? Вистачить для нормального роботи трохі більше як на рік (скажімо, за п'ять місяців нинішнього року підприєм-

ства Держгазотранспорту видобули 7 мільярдів 333 мільйонів кубометрів газу).

У цій ситуації головним аргументом урядовців є те, що, мовляв, після остаточного оформлення Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» і бюджет дозволить спрямувати значні кошти на геологорозвідувальні роботи. А крім того, вони посилюються на баланси таких світових компаній, як «Брітш Петролеум», вкладають гроші у розробку українських газових родовищ. Але скаже, проіноуваємо «Брітш Петролеум», України, і якщо казати, не дуже багато, оскільки ця компанія хоче отримати в концесію близько 30 тисяч квадратних кілометрів Донецько-Дніпропетровської заповідної, яка на сьогодні є нанивченішою — підприємствами Укргазпрому та

Держкомітетом уже проведено близько тисячі розвідувальних свердловин, на що витрачено десятки мільярдів доларів США.

Отже й підприємства, а з ними і бюджет, мають отримати належний прибуток. А інформам є сенс виділяти в концесію території, які ще треба досліджувати, а отже — ризикувати. Бо інакше нас може чекати досвід Полтавської газодобувної компанії. А інформам є сенс виділяти в концесію території, які ще треба досліджувати, а отже — ризикувати. Бо інакше нас може чекати досвід Полтавської газодобувної компанії. А інформам є сенс виділяти в концесію території, які ще треба досліджувати, а отже — ризикувати. Бо інакше нас може чекати досвід Полтавської газодобувної компанії.

Галина КВІТКА, «Голос України»

Побілье б здоров'я охороні здоров'я

Професійний день тижня

Завтра — День медичного працівника. Професіє свято люди в білих халятах навряд чи зустрічатимуть з великим пишесним. Ті, хто турбується за здоров'я наші, самі чекають на швидку допомогу. Для нехворобового життя послідовникам Гіппократа не вистачає азового бюджету. Організувати кошторис медиків, будь-який ескулап поставив невтішний діагностичний діагноз страждає від систематичного «недофінансування». Нинішнього року медичній виділили 3850 млн. грн. — майже вдвічі менше, ніж потрібно для беззастоватного оздоровлення населення в державних та комунальних лікувальних закладах. Нас-

лідок — ліквідувати гаузу. Скорочувати посади спеціалістів, закриваючи відділення, стаціонари перебиваються без лікаря та решти необхідного. І тут болять не лише медичини.

Підгодувати б той бюджет — той б і гаузу одужала. Але чим? Може, нік така «безоплатна» медичина б без биття та шпирів замислилися охоронці здоров'я, — то іскрай кроше пацієнт фінансує. Та от біда, це лише медиків — більшість пересічних громадян страждають на невиліковну, злясність, хворобу, що злясність безстрашій. От і виходить: 49-та стаття Конституції безоплатне медобслуговування гаран-

тує, пацієнт, що не має за душою і копійки, фінансує а медичина жebraє. Як і усі ми — скаже дехто. Тільки на вагину від шахтарів

або вчителів люди у білих халятах майже не страйкують — клятва Гіппократа вона і в Африці клятва.

Звісно, цього дня логічно бажати медичним працівникам здорових бодістних асигнувань і грошовитих пшівств. Але з огляду на літару корумпційного скарбнища та порожній гаманці реально зичити здорового глазу, здорового оптимізму, здорового терпіння і просто здоров'я. А взагалі, якщо неселекція настала свята.

На зичку: сестра-анестезіолог Людмила Баклан і операційна сестра Катерина Андрюшина однієї з лікарень Миколаєва готуються до операції.

Фото Олександра КРЕМКА.

Ярослав СЕРГІЄНКО, журналіст

Країною цікавляться. І дуже

У Києві за участю Навчального і Повислогого Посла Великобританії в Україні Роя Ріва відбувся офіс служби моніторингу Бі-Бі-Сі. Досі служби моніторингу відомої британської інформаційної компанії діля в Москві, Баку, Ташкенті і Найробі. Моніторинг новин та інформації українських і білоруських радіо і телебачення, газет робився у

штаб-квартирі у Невелі. Відкриття офісу в Україні пов'язано з тим, що у Києві Бі-Бі-Сі з'явилася потреба у більш детальній інформації з регіону.

З серпня київський офіс матиме десне моніторів, які щодня по 14 годин вивчатимуть і аналізуватимуть новини українських та білоруських мас-медіа.

До речі, у київському офісі, яким керує Люсія Рейнсон, засабоного працюватимуть українські спеціалісти. Вони проаналізують моніторинг новин і перекладатимуть їх на англійську. Потім ця інформація електронно передаватиметься до Британії, де її у друкованому чи електронному вигляді отримуватимуть офіційні організації, комерційні

Новосілля тижня

структури. Вони викладуть добрі гроші за інформаційні послуги.

На відкритті офісу посол Британії Рой Рів повідомив журналістам, що користувачі моніторингу Бі-Бі-Сі, які були для нього хлібом з маслом. Директор служби моніторингу Бі-Бі-Сі Ендіро Хідс зазначив, що інформація про Україну і Білорусь для клієнтів братиметься з багатьох джерел.

А
О
Ш
К
А
П
О
Ш
А
Н
И

Класні підвиди

Лев Глухівський, член фракції НРУ, який намагається домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Належить депутатам до класу, який намагається домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Від матеріалізованого духа Ч. Дарвіна:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

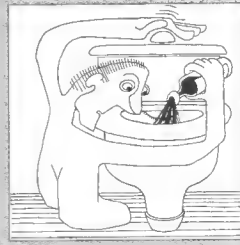
Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Поси ви депутата намагається до класу безбодістних. З 3 мами підвідають партійні — безпартійні, домогтися, щоб Веспі-репт «Левко Попович» не витримав і просто в сесійному залі овцелених колег записуванням:

Дивне діло: одне — на всіх

Іван Куп'юв, народний депутат, член ПСРУ:

— Мені сьогодні соромно і боляче, ми робимо якийсь дивний діло.

Від червоного:

А нам сьогодні робити і щезно! І дивно кажемо слухати мажорно.

Сувенір для янкі

Кривіа. Підписаний Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик поринається у спарячі.

— Юзюк, а це не тв. була, продала американцеві Джеймсу С. 37-мільметровий зенітний спаряч?

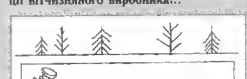
— А хіба що?

— А те, що загребли його в аеропорту, верев посадили на літак Ляй-Нью-Йорк, і спаряч витруслили...

— ?

— Юзюк, а ти не питав, а біса Джеймсу було купувати оту щезку?

— Як суверен! На друку янкі, не справився зразок конкурентної продукції агітаційного виробництва.

Черговий по домі Вілеса КЛІДАН. Мал. Володимир ВАСЬКОВИЧЕВ.

Черговий по домі Вілеса КЛІДАН. Мал. Володимир ВАСЬКОВИЧЕВ.

Черговий по домі Вілеса КЛІДАН. Мал. Володимир ВАСЬКОВИЧЕВ.

Черговий по домі Вілеса КЛІДАН. Мал. Володимир ВАСЬКОВИЧЕВ.

Черговий по домі Вілеса КЛІДАН. Мал. Володимир ВАСЬКОВИЧЕВ.

Черговий по домі Вілеса КЛІДАН. Мал. Володимир ВАСЬКОВИЧЕВ.

Тетяна МІШИНА, «Голос України»

Історичники... вдбійні молотки

Київський літературно-меморіальний музей імені Тараса Шевченка — філія Державного музею Т. Г. Шевченка — переселився насправді нещодавно. Хоча машини, які неслабко досконалі історичні пам'ятки (на що йому був матеріал у номері за 6 червня цього року), схоже, наразці почали ті «обминати». Та й сумнісний докорний знак, що зберігався зупинку та стоянку біля будинку, за свідченнями його працівників, мігши звідси під контроль. Однак, на жаль, ці пренеми несподівалися не забезпечили музей

спокійного і захисного існування.

Річ у тім, що «Промісненська», розташована у старовинній частині міста, несподівано від Майдану Незалежності, розбудовуючись, не витримала спокую погосподарювати і на території меморіального будинку. За словами Ольги Шевченко, завідувачки літературно-меморіального музею, він так спробував це зробити, навіть не маючи на це жодного дозволу. Адже будинок-музей Т. Шевченка ще з 1970 року взято під державну охорону як цінну історичну пам'ятку.

Руїнування тижня

Отже, працівники банку 12 червня (внесли та вивели) «вдбійні молотки» розбили частину музейної огорожі, підірвали та понівечили декоративний виноград. Під загрозю знищення опинилися стара 200-річна шовковиця чида Т. Шевченка.

Керівництво музею, стурбоване незаконною та антигуманною діяльністю банківців, звернулося до голови Українського фонду культури Олександра Виструпаха за проханням захистити від наруги та повного знищення одні з найцінніших пам'яток історії та культури — будинок, в якому мешкав Кобзар. За словами Ольги Іванівни, такі звернення, напевно, і протували огорожі. Адже недовіря банк припинив свої дії і навіть дав згоду на реконструкцію та відшкодування бездумно зруйнованого...

Запросини тижня

Іван МИХАЙЛЕНКО, журналіст

Гуманітарний ліцей чекає новаторів

Лето, асі знають, що саме Парсєвський ліцей дав світу Олександра Гусика. І тому саме цей навчальний заклад виступає епіцентром індивідуальної акційної роботи, яка має можливість випустити особистість світового рівня.

Але, на жаль, мало хто поміняє, що в Україні був свій ліцей, створений Парсєвським, який дав світу Миколу Гоголя. Саме Київський ліцей можна вважати «основоположником» освіти цього рівня в Україні.

У створеному Українським Державним Гуманітарним ліцеєм, що є ровесником нашої незалежності, не тільки взяли на озброєння традиції країн ліцеїв минулого, а й уклали свої. Сьогодні деякі частіше говорять про школу-родину. Та це ж про них, про Гуманітарний ліцей Київського університету імені Тараса Шевченка. Сьогодні все частіше зазвучує про необхідність виховання власної національної еліти. А це ж основне завдання, яке поставили перед собою керівники ліцею і переломлюють його директор — заслужений діяч України Галина Сазонко. Сьогодні деякі голосніше звучать думки про необхідність активізувати методи, повернути їм обличчя до загальнонавчальних проблем, але ж саме в цьому ліцеї працюють не тільки знання, а й громадянське поєнання підлітків, їх небажальність, бажання здійснити високі помисли.

Кожного року Гуманітарний ліцей оголошує конкурс для учнів та вчителів, які хотіли б учитися і працювати в цьому навчальному закладі. Восемнадцять складають три наступні іспити. А от від того, що мають творчі напращання, вимагають авторських концепцій, програм, можливостей, авторських підручників, методичних розробок. Нинішнього року в ліцеї хочуть заповнити вакантні посади заступника директора з науково-методичної роботи, завідувача кафедрою історико-суспільних дисциплін, учителя англійської та німецької мов. Тут необхідні творчі люди. 25 червня і 18 серпня тиж викладачі, які бажають працювати творчо, з воїтником, чекатимуть за адресою: провулок Державинського, 3. Цей вимогують несподівано від асистентів Президента, мабуть, випла з ліву зору комісії з персьмінування. Але дарма. Можливо, цю зелену записку вулкну назвуть колією Ліцейною.

Наталія РІЗНИК, журналіст

Крім прав мають бути і обов'язки

Шон тижня

Те, про що попереджали політики образу по здійсненні ядерних випробувань в Індії та Пакистані, схоже, починає справджуватися. Цього тижня навчальний юридичний бюро кабінету міністрів Японії Масасуке Оморі протестує на адресу світ. Так, під час засідання бюджетної комісії верхньої палати парламенту він заявив, що Японія «має конституційні права» на підпис угоди щодо ядерного зброю, а й застосовувати її в інтересах національної безпеки.

Від кого-то від кого, а від Японії ніхто не очікував таке почасти. Саме ця країна найактивніше критикувала Пакистан та Індію, закликала застосувати до «країн-порушників» спокую економічні санкції (і сама це зробила однією з перших), висловлювала занепокоєння, що випробування можуть підштовхнути інші держави, наприклад КНР, розпочати або прискорити роботу за створення ядерної зброї. Окрім того, як відомо, після поразки у другій світовій війні Японія пообіцяла права мати повноцінну армію (у нашому розумінні цього слова) і нині її функцію виконують національні Сили оборони і ось такий пасаж.

До слова, заява пана Оморі шокувала і японських депутатів. Щоб якого погумувати пристрасті, начальник Управління національної безпеки Фуміо Кімама заявив, що Японія не планує змінювати свій курс у цьому питанні. А базуватися на ньому принципах: не мати, не виробляти і не ввозити ядерну зброю. Сподіває, ці принципи не підірвали відповідної «законом і є» лише доверливіми зв'язками.

До речі, можливої агресії Японії очікує зовсім не від Пакистану чи Індії. МЗС країни занепокоєне несподіваною офіційною заявою Пхеньяна про те, що країна продовжує розробку та експорт військових ракетних технологій. Скоріш за все, їх постачають до Пакистану, Ірану та Лівії (принаймні, така інформація пройшла каналами ІТАР-ТАСС). Але у той самий час був натиск: КНР перестало свою «ядерну політику», якщо США відмовляться від економічної блокади країни. Схоже, що до «інструментів дипломатії» додалися шантаж та погрози. І все це разом навіряд чи сприятиме стабілізації в регіоні. А тим часом залишається очікувати: хто наступний постане про конституційне право теоретично володіти ядерною зброєю, щоб захиститися від теоретичного, або ворога.

Алла РОМАНЧУК, «Голос України»

Нас чекає мало: на наш біль...

У середу Президент Леонід Кучма підписав указ про тимчасове припинення призову громадян України на строкову службу у Збройні сили, Національну гвардію та війська урядового зв'язку СБУ. Прес-служба Президента повідомляла національним інформагентством, що таке рішення прийнято «у зв'язку з повеленням організації-штангів заходів і скороченням чисельності особового складу до потрібної кількості».

Такий поворот подій у самий розпал призовної кампанії, що мала тривати до 31 червня і на яку держава нараділа близько 4 мільйонів гривень, шокуючи військовиків і цивільних силовиків. Керівництво Минобороны і інших відомств упродовж кількох днів не могли прийти до тям — утримувалися від будь-яких коментарів для ЗМІ. Звісно, у військових інкалі не обговорюють, а тим більше — Головнокомандувача. Утім, у даному разі мовчанка військових була наразі промовистою. Адже, схоже, вони сподіваються на зовсім інші зміни.

Військові, як відомо, люди дисципліновані. Тож вони пам'ятають, що відповідно до Конституції затвердження чисельності та структури ЗС України належить до повноважень Верховної Ради. Нині часе на розгляд у парламенті проект закону «Про загальну структуру і чисельність Збройних сил України». Міністерство оборони підготувало нову редакцію закону «Про загаль-

Указ тижня

Нас чекає мало: на наш біль...

ний військовий обов'язок і військову службу». В законопроекті, зокрема, йдеться про збільшення граничного віку перебування на військовій службі: нині офісир може бути звільнений у запас у 40 років. Додатково українські військові вважали, що пенсія для чоловіка у розквіті сил — образа, а для держави — зайві збитки. Разом з тим у законопроекті передбачено збільшити відсоток призову на строкову військову службу до 25 відсотків. Це означає, що зменшення віку. Але ні для кого вже не є таємницею назва того вірусу, який не перший рік диконує військові, некомплект збройних силі страждає через відсутність повноцінного молодого поповнення, що призводить до численних порушень. Зокрема, випадки беззмісного (буває навіть аж до 25 літ поспіль) існення варті, а в результаті — солдати змусяються на чатах або ще гірше — застосовують зброю проти своїх товаришів, сприяють розкраданню військового майна з об'єктів тощо.

Тим часом на сьогодні призовою близько 70 відсотків новобранців від потрібного поповнення. Згадане вище рішення Головнокомандувача не перелачає одночасного припинення процедури призову військовиків, а також відміну встановлений строк служби, тому спостерігачі зробили висновок: ЗС. Нагадувати та деякі частини СБУ цього року буде скорочення приблизно на 30 відсотків — збільшеного солдатів і сержантів.

Сергій ВЛАД, журналіст

Танці під президентською дудку

Розчарування тижня

ЗВІТНИЙ тиждень спливає під знаком нових економічних реалій, окреслених загальною кризовою ситуацією. Підприємства і відомства фермерської господарства і колгоспи розчаровані, намагаючись на жорсткому режимі бюджетних витрат. Леонід Кучма розробив останню ідею щодо того, як відбуду танцювальні економіка найбільшим часом.

Постанову парламенту від 3 червня про відхилення законопроєкту, що подає на розвиток президентського указу «Про деякі питання співробітництва на додану вартість», Леонід Данилович відкинув як неконституційну патитуру. Мовляв, постанову підписував тимчасова президія, а не голова Верховної Ради, через це й не підлягає їй особисту увагу. До директента в особи Верховної Ради, котрий згідно з тією самою Конституцією має замовляти музику і керувати оркестром під час заходів культурної концерту, виконувати норми не приєднується зовсім. Директент опинився у становищі статиста. Патитуру під назвою «Поглиблення фінансової стабілізації» оркестровий мій вітнінаний товарівиробників на паль-

них поєсинок розіграв Президент Анатолій Галущинський. За шість каденційних тактів треба досягти бюджетної гармонії з дефіцитом у 25 відсотків від рівня ВВП. У кожного, звісно, своє розуміння гармонії. Навіть людем, у яких такі зовнішні економічні стух, зрозуміло, що насправді йдеться про дисгармонію, наслідком вусперест практиці й теорії законотворення. Президент виступає в ролі авангардиста, вергуючи позитивну, зовнішньоекономічні проблеми, які вже врегульовано чинним законодавством: ламаючи поради зазвєсання в Україну деяких видів одні, цукру, реалізації спирту стиглого та алкогольним продуктам.

Він на внутрішньому ринку та ін. Не від хорошого життя, звісно, а через відсутність слуху, як це з'ясує досвідчений музикант. Цього тижня прем'єрства, коли оркестр зчитував ноту з приспіваної ноти аксентів. За директентом музикант, який є міністр фінансів Ігор Мітколов, якого, на думку справжніх музикантів, шокода. Бо для того,

щоб злігати, не провалювалися, щоторий партію, слід «вигнати» з скрипки амортизаційного, інноваційного, шляхового фондів більш як мільярд гривень і стільки ж — з узагальних інструментів, котрі відіграв у життя приватизації, приватизації, приватизації, прислухаючись до неструнної при неадаптованих урядом інструментів, розуміє, що під так музику ніхто не танцюватиме. Навіть якщо в оркестр поставили кілька мільярдів доларів від Міжнародного валютного фонду. Але для того, щоб поклади — треба, аби інтегрований задоволення хоча б прелюдії! А воно тільки розчарує.

Анатолій МАРЦІНОВСЬКИЙ, «Голос України»

СПІКІЙ ПЕРИСТРАСТІ СЛОВАЧЧИНИ

ВВАЖАЄТЬСЯ, що головини опонентів на ересьних словацьких парламентських виборах будуть Руз за демократичну Словацьчину (РЗДС, партія Володимира Мечара) та союзні йому сили, з одного боку, і Словацька демократична коаліція — об'єднання п'яти опозиційних партій — з другого. Сажу між ними очікується найтісніша боротьба і перед виборами, і в майбутньому парламенті.

3. «За» і «проти» Володимир Мечара

Володимир Мечар

Для такої досить благополучної країни, як Словаччина, аргументи протидіїсторичних сторін здаються часом дещо несподіваними. «Опозиція хоче повернення чехословацьких часів, це — противники словацької незалежності», — твердить голова Комітету з міжнародних справ Національного Рад, член РЗДС Душан Слובодан. На його думку, заслугою саме партії Володимира Мечара є здобуття Словаччини самостійності. «Нині Мечар може стати перед людьми і сказати як виконав усе, що обіцяв», — наголошував пан Слובодан. — «І в цьому його головний козир».

Незавжаючи на очевидні економічні здобутки держави, опозиція вважає Мечара мало не утиратором влад і тек має довгогий список аргументів. На думку віце-президента Соціал-демократичної партії Словаччини (яка входить до Словацької демократичної коаліції) Йозефа Крумпольца, реальний рівень заробітної плати словаків знизився за останні чотири роки на 15 відсотків; Мечар не виконав обіцяну житлову програму; його політика спричинила істотну зрубину інвестицій, призвела до погіршення міжнародного іміджу

країни; уряд не стримує на 10-відсотковому рівні безробіття (нині цей цифра наближається до 12 відсотків) тощо.

Інші політики в неофіційних розмовах стверджували, що прем'єр непогано «погрів руки» на приватизації. Але якщо Мечар нарешті спіймає очевидних і серйозних помилку та зложився, що як реагує на це словацьке суспільство, чи відбуваються мітинги, демонстрації протесту? На ці запитання опозиціонери лише згинували плечима й додавали: Мечар — відмінний політик і демагог, і відсотків двадцять населення йому сліпо вірить, а це велика частина — тертя. Разом із тим опозиція не має нині в своїх рядах такої харизматичної фігури, як Мечар, та її особливій єдності серед його противників не видно.

Однак представники опозиційних партій переконані, що наступні «вбори приведуть до значних перемін в Словаччині» — перемін не на користь правлячої коаліції. Прихильники Мечара так само впевнені у своєму майбутньому. Тим часе, аналітики не виключають, карти в новому парламенті можуть лягти 50 на 50 і виникне знайома нам патова ситуація — Словаччина і надалі залишатиметься без президента і з іншими прем'єром. Що, звісно, цілком влаштує останнього.

4. «Угорський козир»

На території Словаччини, вздовж 680-кілометрового промислового кордону, проживає півмільйона угорців, що становить приблизно десяту частину населення республіки. Не дивно, що для словаків, які свого часу перебували під загрозомою «угоризації», питання цієї меншини надзвичайно делікатне. Його тек використовують у передвиборній боротьбі.

Правляча коаліція звинувачує опонентів не більше й не менше, як у змові з угорськими партіями. Угорщин, мовля, обіцяла територіальну автономію, за що вони підтримали на виборах опозиційні словацькі партії. Опозиція вважає так звинувачення черговим свідченням підступності Мечара і чистотою з його боку політичного грою. «Ми», — казав Йозеф Крумпольц, — виступаємо лише за те, щоб продовжити виважено щодо національних меншин політику. Натомість угорські партії підірвали зобов'язання, що не претендували на територіальну автономію».

Самі угорці тек перебувають в радикальній опозиції. «Так, ми є проблемою для уряду», — заявили кореспонденту «Уг» депутати від угорської коаліції Ласло Ашвані. — Але проблемою що спровокувала сама аладе». Пан Ашвані вважає, що уряд свідомо не надає болгарським коштам на розвиток угорської культури, провадить неправильну політику в галузі освіти в місцях проживання угорців, що вони не можуть брати достатньо активної участі в самоврядуванні. «Але ми віримо, що після виборів ситуація зміниться», — переконаний депутат.

Цікаво, що, як здалося, і словацька опозиція особливих симпатій до угорських політиків не відчувала. На запитання, чи достатньо угорці в Словаччині мають прав, представники обох таборів відповіли ствердно і наводили такий популярний аргумент: після війни словацька та угорська діаспори у прикордонних землях були приблизно однаковими, а тепер у Словаччині 500 тисяч угорців, а словаків в

Братиславський «град».

Угорщин — лише 10 тисяч, решту асимілювали. Оце, резюмували словацькі політики, і є показник різниці підходів у національній політиці.

5. Такі різні побратими

Ще з радянських часів словацька столиця Братислава — побратим Києва. Тоді це було логічно, адже Словаччина і Україна мали приблизно однаковий статус у тодішній СРСР. Як згадали про соціалістичне побратимство в центрі Братислави висвітлює готель-тезка української столиці.

Нині Братислава і Київ мають одну докорінну відмінність — різень самоврядування. Словаки досі в цьому європейським стандартам (або, принаймні, близькі до таких), ну, а в нас! Протягом (тобто мер) Братислави і Петер Кресанек каже, що чув про ситуацію з Леонідом Касюк-Касиком і в них так ісемира простро неможливо. «У нас мер міста чи села обирається безпосередньо громадянами, він незалежний від міської ради. Вона може лише висловити йому недобру, але мусить, разом з тим, призначити нові вибори. Таких випадків за новітню словацьку історію трапилося шість чи сім, і в переважній більшості бу-

ло переобрано тих самих неугорських радим приморіах».

Можливо, декому в Києві це видається дивним, але господар Братислави не є членом партії влад, тобто правлячої коаліції. Більше того — Петер Кресанек співпрацює з опозицією, що тепер готуючи закони, що сприяли б подальшій децентралізації владі в Словаччині. Він тек сподівається на зміни, які мають принести вибори.

Отож, незважаючи на зовнішній спокій, нині країна стоїть на порозі бурхливих передвиборних дискусій. Хоча попри всі сьогоднішні аргументи і контраргументи політичних опонентів питання «бути чи не бути?» для Словаччини наврач чи актуальне. Сподіємося, врешті, що а разі перемоги опозиційних партій, і в разі продовження правління Володимира Мечара громадяни регулярно отримуватимуть пенсії та зарплатню, у них не відключатимуть світло та гарму воду на літо, економіка й надалі розвиватиметься, а сама країна не зверне зі свого шляху до Європи. За шість років тут збудовано міцний економічний фундамент, який наврач чи можуть похитнути хай і дуже гострі політичні суперечки.

Андрій ЮРИЧКО, «Голос України»

Мета — повноцінне членство в Євросоюзі

(Початок на 1-й стор.).

Нікто не ставить під сумнів те, що Україна може і повинна бути членом ЄС. І це не раз підтвердив візит в нашу країну Гюнтера Бурхарт. За словами гостя, незважаючи на наявні проблеми, ЄС намагається об'єктивно оцінювати Україну, а надавати їй можливість для розвитку. Правда, він також наголосив, що наша країна має виконувати умови і зобов'язання, які взяла раніше. Зокрема, це стосується і угоди про партнерство і співробітництво (УПС) між Україною та ЄС.

Роман Шпек на спільній прес-конференції за підписанням цього угоди зауважив, що Україна не може бути членом ЄС, якщо її громадянам місяцями не виплачують зарплати.

Нові перешкоди для вступу України в ЄС виникли і через закони про інвестиції, який нас ще особливі перешкоди окремого підприємства, наприклад ДУТ-АвтоЗАЗ, і порушує положення УПС та СОУ, членом якої Україна хоче стати. За словами Гюнтера Бурхарт, якщо протягом наступних двох місяців консультації з цього питання не матимуть результату, ЄС відступить до процедури вирішення спільних питань за відводними пунктами УПС.

Турбує Євросоюз і ситуація із закриттям ЧАЕС. ЄС інвестує в реконструкцію «Укрита-1» 100 мільйонів доларів США, що майже 105 мільйонів надійуть з інших держав. Союз також може покрити 40 відсотків витрат потрібних для спорудження двох ядерних реакторів на Рівненській і Хмельницькій АЕС.

Але попри тимчасові перешкоди Україна продовжує йти до своєї мети — членства в ЄС. І з кожним кроком ця мета делати реальнішою.

Наталія ФІЛПЧУК, «Голос України»

Із вітром грають «вітрячки»

Пам'ятає класичний діалог Мордікової і Нікітчу? — Темо баші! класичний «Нью-Йорк — місто контрастів».

Але я був не в Нью-Йорку, а в Стамбулі.

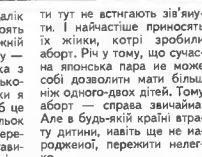
— Яка різниця? То «Стамбул — місто контрастів».

(го опалення), і татами, сплетені з соломки й дерева, що заміняють килими на підлозі.

Але, мабуть, найіскраєвніше враження — старовинні статуї біля будинокського храму. Неподалік входу у кілька рядів статуї килимів. На кожній — «вазна шапка, вину» — імена, поряд — вазочка з живими квітами та ляльками «вітрячки». Поки я стояв в роздумі, що б це могло означати, до ляльок підійшло кілька осіб, переважно жінки. Вони поставили до вазочок свіжі квіти. Виявляло, що у такій спосіб жінки, які не мають дітей, з якої причини зроби аборт чи не змогли доносити дитину, поминають душі своїх ненароджених немовлят. Приходять сюди й батьки, котрим судилося пережити своїх дітей. Така ось сума традицій...

Як розповіли токійці, кай-

ти тут не встигають зізнаюти. І найчастіше приносять їх жінки, котрі зробили аборт. Річ у тому, що сучасна японська пара не може собі дозволити мати більше ніж одного-двох дітей. Тому аборт — справа звичайна. Але в будинокській втрадиції дитини, навіть те не народжене, пережить нелегко.

Проте не хочеться закінчувати на сумній ноті. Адже життя складається не лише з чорних смуг. І тим із наших читачів, кому пощастило побувати за кордоном, зробіть на згадку словацького нагадуємо, ви можете надіслати знімки з маленького розповідно про те, що вас здивувало в чужій країні.

ТАКИЙ КРАСИВИЙ ТЕХНІКУМ

Анатолій МУРГА, викладач КТТ.

Оці маски не мають жодного стосунку до «Масок-шоу». По-перше, вони існують самі по собі і з'являються на світ лише раз на рік, навесні, в Київському технологічному технікумі побутового обслуговування. А по-друге, це не так шоу, як цілий студентський театр. Але про це — згодом.

Одного разу, років десять тому, в КТТ з'явилася спеціальність «Перукарське мистецтво та акторський грим».

З'явилася й потреба показу-

вати свої успіхи — як конкурс зачісок та конкурс гриму. Перший — перед Новим роком, другий — навесні. Так зародилася традиція.

Нині розповімо про конкурс гриму. Де грим — там і костюм. У цій справі перукарям завжди допомагають модельєри та швейники технікуму. Разом вони створюють образ, необхідний для вистави. Які вистави розігрують? Та яких душа забажає! Аби було цікаво, а головне — смішно. Тут і сатиричні міні-

атюри, і пародії на кого завгодно, і музичні номери. Цілий феєрверк на диво вдалих епізодів. Хто ж стоїть за цим дійством? Адже тут потрібен і сценарист, і режисер. Так-от, керує студентським театром незмінний викладач акторського гриму Олена Євгенівна Черняхівська. Вона не просто «викладає спеціальність» (якої більше ніде в Україні не викладають) — вона і сценарист, і постановник, і, зрештою, душа цього яскравого карнавалу...

Фото автора.

РЯДКИ, ОПАЛЕНІ ЧОРНОБИЛЕМ

Київське Полісся, і зокрема Іванківський район, — край унікальний. І не тільки природою, але й людьми. Передвиборна кампанія дала змогу познайомитися з ними ближче.

Кажеш із полівців — своєрідна планета. Кажеш миса щось своє, неповторне, вічне, як і сам той край.

Скільки років проминуло, скільки людських праць вложено — чого варта одна катастрофа Чорнобильської АЕС! — а душа цих людей не міліє. Вони — в картинах Марії Приймачук. І її сина Федора, вони — у віршах мого друга, відкритого на новоб. Ізні райки, опалені Чорнобилем. Але, парче усе, живий Володимир КОРОЛЮК.

І цей рядок, Усоро недописаний, І те, що радістю Коліска було...

Григорій ІВАНЕНКО

ТРИ СОНЕТИ

Петрові Ємцю

І. КОЛОНА

Сахаються узбіччя від колони, Що на чинах у мілкім співі Розкосять порох атомних зіниць По темній ворожій оболоні! Охляп упало небо саме лише Не передчасно вимергнута очі, І збуряться в дорозах, як в проломі, Червоні ліхтарі тих колісниць... Чи катафалки?.. Здогадом пройме, Як холодом крізь павути раї'яне, Закам'ячу при дорозі душі. І не запам'ятає вже про верстота, Бо витікає нитками дротота Останній струм, як сік живий у сну.

2. КРАЙ СЕЛА

Нескошені жита снігови. Тихо по видкоколу равної межі, і майнів вечорових вітражів червоні, наче на жарину диха трикожна сутінь. Живець давило поїхав в поля — хай недалекі, та чулки і сиротою перший сніг лежить — Небес безкровних вечора притиха.

Не ринуть двері, Пятлі у іржі. Прозорим листом шибка задричить, не запотіє, бо не дишуть стіни. Вроста у землю чата край села. Вже викили від плу дзеркала за павутиння ширмами густими.

3. ПРИП'ЯТЬ

Я надто довго погодився в гості. Ще над моста будиночк віпаво. Що за сивоки дитина снує? Вже викили від плу дзеркала за павутиння ширмами густими. І клей, як час у склепці, всихає — муміфікується. Вже тілечки дук балує, не годен скоїти дарово руде. І тинь лягла на дельні споршні... Багато літ прихитє не спіша — все вірнілось, що випаде нагода. Тепер далеко бачи од моста — не заважа ніщо, лиш пуста проишує терново-чорні води.

То дощ, то гілка У віночці постокає, І стрепенється Шибко-мала. І сутинь не холодила ще, Не зля, Ще дитя спокоем, Туманиться розлукою. Від сачки тинь. Упала до стіни І мерехтким Ворухиться проміночком. По сей бей Залишиться тільки мн Та хтось іще За смутком непомічний. Ще погляди його Живе тепло Нам згірвав Цей осиний приснінок,

Світло гойдається у гагачинку, Тіні блукають у рушниках... Гостю мій, Гостю непердбачений: Довго ти двері мої шукав.

Біля куті, Біля меду бортного, Біля сачі бурштинних сліз, Імач з братом, з тобою говоримо, поки над хатою котяться Віз, поки твій зоряний шлях зявляється під дімами потім дімами хат і коліс... «Буд би зайшов, як сяди наливачесь...» «Буд би зайшов, коли б...»

Зяву не скоро тепер побачимо — Не по роках мій, не по роках... Світло гойдається у гагачинку, тіні блукають у рушниках... снт Іванків.

ЛЕСЯ ВЕРНИЦЬКА БЕРЕГ

Чужа чужина випалоє сині льони. От запонаднали! Я йду, а воно — зупиняє. Тоді я випускаю із рук човничок і плыву. Вода голуба і тепла, тепла і голуба. По два береги — сині льони цілуть. І так мені гарно! Все минулось б...

А карточки на стінах чогось сумують... І рушники дивляться за світ сумини очами... Сьогодні вночі мене навідала руда глиця мого теплого літа. Прийшла — і мовчить. А може, вона приплила у човничок? Ото й не розкажу, бо човник не її. А карточки на стінах — не і карточки.

І рушники — не рушники. Бо їхній берег там, де сині льони. І мій берег — там. Я дивлюсь на них і мимоволі шукаю теплі слідні від рудого глицю. Я ступаю в них і зяову відчужено у човничку туди, де рідне моє.

Бо тут — чужина чужиною...

СЕРПЕНЬ

Завішую сіру раму одвірків Ескізами теплий літніх ночей: Розгойдуюсь, щоб впасти, Серпнева зірка І турніти до соняхових плечей. І м'ята холодом гріє павути, І нити ставляться полими.

А осінє учо заправляє п'яльці Зеленим шовком озимини.

Напістертий запис боло чужого повертається, знаходить мене, колищого, вивирається з серця

пекучим променем, падає в пригору білого вишню, «тримайся, — каже, — тобі вже краще? Я поряту, аби добігла...»

На полік далекий котяться вишні серця мого — така недостигла... Іюратую, аби добігла... На полік далекий котяться вишні серця мого — така недостигла...

ЧОРНОБИЛЬСЬКА БРАМА

Пам'яті
Володимира Кузьмика

Як ставнеш плакати, — того не випадець, із бору темного на світ не викличеш, його не вишпелеш, його не вимовиш, як полини гіркі

дощем не вимовиш... Гайвороня — гай! — кликало біду. Через ту біду я не перейду... Де мої поля, як всякочини? Де люба ясні колісанкові? Де ліс древліанського хорона? Де джерел напруга незборена? А вже в тіх лісах смерть ховається, в полі пустокою озмивається, в болотах — ядучою ругою, у річках — іамулу отрутою. Не ходи туди, вже дорога та болом запилва, смутком зароста, не ходи туди, не буди його свого горенка несповитого...

Чому так доводило не розвидіати? Жалоби присмерк чом

І тисне тут, я не бачу очі, цей чорний колір — як брама ночі. За нею — радість і сад квітучий, там сміх веселий, тут зойк болочий, і радість рясно з гіркою поля з полин-зорею лиха недоля... Хоч свічка свічку надзодгане — не розвидіати, не розвидіати... І вже навколо — суцільна пуста, як чорна хуста... А душа — рілля перерона, а душа — журба невожорена: через ту журбу — сад у цвісти, через ту біду — жупу не рости.

А слова мої — не мої слова — промыває їх та полин-трава, промыває дуг, промыває гай, рій, блочний світ мій пекельний рій.

Гайвороня — гай! — кликало біду, може, ту біду я перебрду, як лубою моя край цей захистити, як простити земля, як земля простити...

Злетіла радість білого хмарко попід небесами — та і розтанула. А істомні журба вродилась, в землю чорну довге коріння пустила і ще й посміається: «Не полетиш!.. Тепер — не полетиш!.. снт Іванків.

Людмила ГУНЬКО

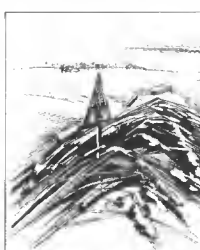
СОН

Так часто сниться Золотий сон — Один і той же: дивне тихе місто. Так світло, і так зелено кругом, і стежка, як в селі, — вузка і чиста. І я по ній їду, їду кудись, Шукаю, певно, доброї нагоди, І квітні похилилися від сліз, що впади росами з нічної прохолоди. Та стежку обирала ту стіна — Міща, висока, з сірого бетону. І я стою, і виходу нема... Вже лагідна повернується додому.

Бо я не знаю, як мені тін, Бо стежка зникла, і роса, і квітні, і стеляється незаймані свити, В яких і хай і хочеться ходити, і я ступаю в дивний світ — У те незнане, враз вороже місто. І попід сірий під югари скрив. Пливе як рекієм, — холодно-уричосто.

Прилетіли лелеки із вірію і кружляють над рідним гніздом. Про повернення воні мріяли, А зустріли їх мертве село! Бур'янами порослі подвір'я, І дими — відішли, відбули, Провалилися гнз покрівля, Де райше гніздо вили. І кружляють у парі тяжко,

Хоч клекочуть щось весняне. Навіть птахам до болю важко, бо життя ж на світі одне.

Хваті порожні. Вікна — пустки. Бур'яни — по чорних дах. Якби же треба перекрути. На здивалілий долі шлях?.. Шлагбауми і перепони, І є домівка і не нема, Давенять в серцях печалью двозни, І душу трепет обніма. Вже інше місце проживання У мене нім, та дарма. В закрити зому на світанні Прилину, як гукне весна, Налерекі дротам колочим Ідуть виклонитися роди Тим, хто спочив у снах пекучих В закурі чорної біди. с. Заруддя.

Андрій АПАРОВ

МІСТО

По вулицях пітма блукає, як вомічя. Повертається смертю і плачем. Нікому і ніщо у місті тім не сниться — і парина земля бездушною ралачем. Немає місяця дню, і ніч тут немає, одоміаніте все — чи мертве, чи живе і має похмурні душі поглинає, і мабує це ніколи не мине...

На вугіль змеркучі зорі в іміні сліпим мованні, все ніби нееральне, неане сої — цей світ. Назавжди день оцей залишиться печальним з гербами міста смерті, що підняте на щит. Котилися слюди святої мамі Сховалося небо під образами... снт Іванків.

Марина ЗАЇЦЬ

Забулась, впадала в чисту воду, Знайшла відбиток літніх снів, Де не було ніколи скоду, Не буде заходу і снів. Забулась, вала вік не спала, Злетіли спогади у снах, Так, імає до небес зіпала На рідних батькових руках. Забулась, опустились криля, На війні впадала пелена Минулих днів, що пролетіли, Минулих літ, що вже нема.

Сховалося небо під образами — не ніби нееральне, неане сої — цей світ. Назавжди день оцей залишиться печальним з гербами міста смерті, що підняте на щит. Котилися слюди святої мамі Сховалося небо під образами... снт Іванків.

Малюнок Петра ЄМЦЯ.

Визавтра спалахнула війна

Вони були першими

22 червня 1941 року нічні наряди, які охороняли західний державний кордон країни, помітили дивне явище: високо у небі з'явилися яскраві, повні, діє не бачили нікого. Невзвичайно яскраві і різнокольорові, вони всіляки вб'єли горизонт, та не стояли неморально, а повільно без упертої плнели на схід. А згодом нічну темряву заповнив жахливий гук моторів, що швидко наближалися. Це сотні фашистських літаків із запаленими бортовими вогнями навально вдерлися у повітряний простір нашої країни. І перші літаків прикордонники, охоплені тривогою, встигли зрозуміти, що відбувається, на їхні голови полетіли бомби. Все потонуло в гуркоті розривів. Завжди тихий кордон одразу перетворився на рвучу ділянку фронту.

Вимуштрованим ударним групуванням гітлерівської вермахту, що наваляло поспіхом через кордон, протистояли озброєні легкою стрільницею обреші 53 прикордонні загони і 9 окремих прикордонних комендатур. Головним чином солдати, сержанти і молодші офіцери. Вони не були навчені стратегії і тактиці ведення великих військових операцій, але знали: державний кордон необхідно захищати до останнього. І захищали! З'явилися із застав то фатального року не здригнулася. Прикордонники стояли на смерть. Тому свідчення — не тільки відомо Брестської фортеці, а й багатьох інших прикладів.

Прикордонні війська Українського округу, яким командував генерал-майор В. Хоменко, відбили фатального удару противника армії «Шварц». Запеклі бої точилися на ділянках Любомльського, Володимир-Волинського, Рава-Руського і Перемишлянського загонів. 25 червня Радянське інформаційне повідомлення: «Стрімким контрударом наші війська знову оволоділи Перемишлем». Хвалені фашистські полки наважилися втекти з Перемишля і потім пішли, діє не могли ні на крок просянуватися вперед — ці упервені стримував місцевий прикордонний загін. На жаль, єшли бови вадто не ривалися.

Чимало наших застав повністю загинуло у перші дні війни. Дода декотрих із них не врятована й досі. Зовсім невідомими залишаються подорожні загинів особового складу з 9.2.41. 1841 застав Рава-Руського, а також чотирьох застав Августівського прикордонних загонів. Зрозуміло лише одне: прикордонники билися до останнього патрона.

Подвиги прикордонників безсмертні. Вони вічно живуть у пам'яті нашого народу. Славіні традиції багачі діляні припоможуть молоді школяріні прикордонних військ.

Володимир БУЖАН, майор прикордонник.

Дорогою ціною

3 пошти

Базар у розпалі. Ніби блжкою у вулицю, снують люди. На прилавках, куди не гляди, горять товари. Здебільшого різні заморські вироби, овочі, фрукти. Торгують ними, теж здебільшого, молоді хлопці та дівчата. Бізнесмени!

Прийшов на базар, щоб де-що купити, інвадія війни Сергій Степанович Голубовський. Поглянув на високі щини і незадоволено поклатив голову. І зовсім заперва, коли побачив молодиця з табличкою в руках: «Міняю гривні на долари». І ще табличка: «Куплю ордени». Востаннє вразено зупинився, з хвилюванням поглянув на свій нагори — ордени Вітчизняної війни І ступеня та Червоної Зірки.

Дуа, та, дуа, продай! — кинувся до нього патлатий молодик — Гарні гроші дам... — Скільки ж?

— Дозволь ближче роздивитися... Якщо на ордени Червоної Зірки солдат в обреші червонок, то дорого. Якщо в чоботях, то дешевше. А ордени Вітчизняної війни чимале менший номер, тим дорожче...

— Фронтіві нагород безцінні! — схвилювано мовив Сергій Степанович, і сльози залили його обличчя. Пригалазю:

— Старшина Філатов вів розвідників у тил ворога, щоб дістати «язика». Був серед них і радвий Голубовський. Коли перебрелися через річку Прип'ять і вийшли на узлісся, ніби з-під землі виплинули сиромі наших солдатів у новеньких чоботях і плаш-палатках. Кличуть: «Сюди!»

Голубовський і старшина засумнівалися.

Де тут могли взятися наші бійці?

Виявилося: то були переодягнені гітлерівці. Зав'язався бік. Дорогою ціною дісталися ліжка перемог. Побили фашистські І захопили «язика». Але й трьох своїх фронтівих друзів втратили. Тих, хто лишився живим, було нагороджено орденами.

Незбабром, під час розвідки босм, С. Голубовський був тяжко поранений і став інвалідом на все життя. Тоді одержав другий орден.

— То як, діду, проласі свої нагороди? — не відставав патлатий молодик.

— Геть! — саркастично мовив Сергій Степанович. «Фронтівки не продають нагороди». Навто дорогою ціною вони їм дісталися! — І, спершись на шпек, покосившись своїм протезом, відхилившись від базарного гармудеру.

Петро КРАВЧЕНКО, Полтавська область.

Очі чима підлітка

Уже в перші дні війни точилися запеклі бої з фашистами на півстапу до Одеси. Захотілохню наволопили села, гітлерівці жорстоко розправлялися з місцевим населенням. І на той час був маленьким хлопчиком, але й сьогодні у пам'яті поші тих днів.

Голуби

З-за Дністровського ліману з поспивом летіли цілі сорок порохів снарядів, щоб тут громити-розривати, обстрілювали все довільно розлегленими осясками. Вже геть послили члоричи, розлогу яблуню на повітрі! Покопили насіяні материними руками черноривів. Нас осяски не доставали, бо як тільки почалася стрільба, мати тут же спровадила нас усіх чотирьох до глибокого погребу. І тепер ми лиші здрігалися від кожного вибуху та струшували гілну, що силалася як степ на голови.

І раптом старий — дев'ять років уже! — брат Коля як зойкнув:

— А голуби!?

І тут же вихопили крутими ссідцями нагору. Мати метнулася було за ним, ми — за нею. Вони нерішуче зостали на прибої, не знаючи, чи за Колякою бігти, а чи нас перепиняти. А брат уже ліз до високого голубника, щоб випустити на волю своїх улюблених у полоти, асваж, очевидно, вони будуть у більшій безпеці. Зовсім близько, на горі, вибухнув снаряд, протиснули осяски, ударили — аж чурпакли полетіли! — в голубник. Та Коля всього того ніби не помічав — брав до рук птавок, високо підкидав у небо. Одино, другого, третього.

Ми, визираючи з погреба, хором умоваляли-кликали його, та новий анбук змусив сховатися глибше. А коли визирнули знову, то побачили, як Коля стигав за ногу з драбини солдат — певно, з багатею, що о-

Пам'ят

палає несподівані і запалими відповідала ворогові, який рився до Одеси. Ше через хвилину солдат передавав Колю матері, промовляючи:

— Зовсім здурих хлопчик. Тримайте його мінише, щоб не сталося горя...

Круча

Село захопили фашисти. Щодня всіх — від фашиста до старого — вивели на різні роботи. Жнок — здебільшого в поле. Нашу маму — теж. Того дня вона пішла сапати кукурдузу, посіную за наказом окупантів на дністровських кручах. І по заволи сонця додому не повернулася. Виглядаючи її, не знади вже що й думати. Аж тут — баба Дуня: — Давайте нагороду вас. Бо мати сьогодні вдова не почуватиме.

Це чому ж? — ми в один голос.

Не спільна для мене й ще менше Ніни, скільки для старшеньких мам! Я Коли бабуса розповідає історію, яку пам'ятаю й сьогодні.

Як поспідали жінки на кручоно облізати, то фашистський охоронець, що наглядів на маму, підійшов до нашої матері й запропонував піти з ним у недалекі бузнінові зарості. Мати навідріз відмовилася. Тоді він схопив її за дову русу кося й силоміщем потягнув за собою. А мати якраз тримала в руці пшавчу з воном, і вона з собою затиснула сучий харт. Ось і вдарила вона нею німця у скроню. Той упав, покотився з кручі. А мати — чимдуж до села.

Тепер тільки я знаю, — зізналася бабуса Дуня, — це вона переконувала. І ми ні не розшукували, бо усядиш отий фашист, він усіюди нищипотів, відпочити хоча. Так що доведеться нам, дітям, поки що без матері перебувати...

Поснерулася мама додому через кілька днів. Після того, як фашисти пішли в наступ на Одесу, що відчайдушно оборонялася.

Міна

Микола — теж мій брат, тільки двоюрінний. Йі тоді, як на мене, вже парубок: 15 років! Якось, з наближенням зими, пішов він разом з кількома хлопцями до лісової осмітти по хмиз — не мерзнуть ж меншешмих сестрам ногами.

І хоча тоді в селі снаряди вже не валилися, фронт покотився десь далі, та всі почували, що за сезон раптом пролунає гучний вибух. Не тільки тітка Валя, а й ще багато хто з матеріни, ні діти ще були в десь збирали хмиз по лісосухаті, чимдуж метушалися туди, за село. А невадіві тілько розітнуло маторошине жіноче годинісик.

Потім був похорон. Йі теж шисли, щоб, як сказала мама, провести в останню путь брата Миколу. Проте як не ставав нашішники, щоб розгледіти його, мертвого, нічого не побачив. Тільки якусь суцільну темну коладу.

— Де ж Микола? — спінув за руку маму.

— Там, там він, у гробу...

— А я не бачу.

— Заспокоїся, якого накрило.

То чому ж? Он як діда Васяля ховали, то його можна було чомусь загвоздо роздивитися.

Мама ніколи не відповідала. Та я й її пробачив, адже вона так плакала й мене, леа-но, геть не чула.

... Вже після рідний брат Коля поважав: — Розривало Миколу. На дірній шматочку. На протитягнув міню наступили. Дикіше, щоб за село без мене — ні кроку...

Георгій ВОРПОТНОК, Одеська область.

Лауреатський «хет-трик» Андрія Шевченка

Журналісти називають
найкращого футболіста країни

31 січня 1991 року наша газета першою в Україні почала проводити опитування журналістів, які пишуть на футбольну тему, всередині та за її межами, для визначення найкращого гравця. Серед переможців наших попередніх опитувань такі зорки, як київські динамівці Геннадій Литвинченко (перший лауреат), Ахріс Шабелья, Віктор Леоненко, Андрій Шевченко, герой першого чемпіонату незалежної України Сергій Шевченко з «Таврії», динамовець Андрій Погунін.

Цього разу в опитуванні взяли участь 53 журналісти. За перше місце кандидатів нараховували три очки, за друге — два, третє — одне. Було названо імена 18 футболістів.

Сьогодні ми широко вітаємо 21-річного нападальця київського «Динамо» й національної збірної Андрія ШЕВЧЕНКА, якого журналісти втретє поспіль назвали найкращим футболістом України.

Андрій ШЕВЧЕНКО забив 31 перше місце, 16

друге і одне третє. А в підсумку — 126 очок! Друге місце посів із дуже високим показником ігровий нападальник київського «Динамо» і збірної Сергій РЕБРОВ. У нього — 121 очко (21,28, 2).

На третьому місці — ще один представник динамівського клубу, воротар збірної країни Олександр ШОКОВСКИЙ — 23 очки (3,14).

Наступні місця посіли: Андрій Гусин («Динамо») — 10 очок, Юрій Калитвинцев («Динамо»), Олександр Падіна («Карпати») — по 6, Валерій Криженков («Шахтар») — 5, Олександр Голово («Динамо») — 4, Владислав Ващук, Геннадій Орбу і Михайло Старостак («Шахтар») — по 3, Віталій Косовський («Динамо») — 2, Лія Білгородська («Дніпро»), Юрій Вит («Металург», Донецьк), Каха Каладзе («Динамо»), Юрій Максимов («Динамо») — «Вердер», Німецький, Володимир Микитин («Карпати»), Едуард Цихмиструх (ЦСКА) — по 1.

Свідом за бразильця

Футбол. Чемпіонат світу. Група С.
Тузла, ПАР. Дія. 1-й тайм. 0:1.
Нісесен, 23, 1:1. Махуєт, 32, 3:1. поля
вигулює: датчик Молнар (69
х) і Вікторес (85), африканка
Пірі (69).

Сен-Дені, Франція — Суданська
Аравія, 4:0. 40, 1:0. Апірі, 36, 2:0.
Треске, 68, 3:0. Апірі, 77, 4:0. Лазаро, 85, 3:0.
вигулює: судія Аль-Халаї (19 х) і француз
Зіана (70).

	В	Н	П	О
Франція	2	0	0	7-0
Дія	1	1	0	2-1
ПАР	0	1	1	1-4
Суданська Аравія	0	0	2	0-5

Слідом за бразильцями французи достроюють змагання право виступати на наступному етапі чемпіонату.

Чемпіонат країни. Війна літа. Висхідний матч 19-го туру, «Металург» Д — «Динамо» 1:0. 1:00. Селідов, 41. Кітти грали другом складом. Турнір фінішував. Чемпіон — «Динамо», срібний — «Шахтар», бронзовий — «Карпати». Залишають лігу — «Чорноморськ» і «Торпедо». Новачки — «Металіст» і СК «Миколаїв».

Башкатов Олександр («Советский спорт») — Шевченко, Голово, Падіна.
Басалов Євген («Команда») — Шевченко, Шоківський, Гусин.
Білик Олександр («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Бранішнік Віктор («Голос України») — Шевченко, Ребров, Старостак.

Шевченко, Ребров, Гусин.
Зоров Олександр («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Білик.
Каневський Григорій («Незалежність») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Каневський Аркадій («Над город, Запорожье») — Шевченко, Ребров, Криженков.

Малишев Юрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Маруєв Петро («Ден») — Ребров, Шевченко, Шоківський.
Махун Сергій («Ден») — Шевченко, Ребров, Криженков.
Мірошніченко Дмитро («Команда») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Олексій Орест («Галичина», Івано-Франківськ) — Ребров, Шевченко, Шоківський.
Патисяк Костянтин («Команда») — Ребров, Косовський, Цихмиструх.
Пелі Дмитро («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Гусин.
Піхаченко Сергій («Український футбол») — Ребров, Шевченко, Гусин.
Пильський Юрій («Команда») — Ребров, Шевченко, Криженков.
Пілов Овідій («Frapes football», Київ) — Ребров, Шоківський, Шевченко.
Половський Сергій (студія «1+1») — Ребров, Шоківський, Калитвинцев.
Савасін Сергій (УТ) — Шевченко, Ребров, Орбу.
Сай Юрій («Команда») — Ребров, Шевченко, Калитвинцев.

Хто за кого?

Бригунов Юрій («Молода Україна») — Шоківський, Шевченко, Ребров.
Валеро Валерій («Вечірній Київ») — Ребров, Шевченко, Ващук.
Васильченко Валентин (Українське радіо) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев.

Ковачук Ігор («Демократична Україна») — Шевченко, Ребров, Старостак.
Корольов Ігор («Україна молода») — Шевченко, Ребров, Падіна.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Вихованець Валерій («Сегодіня») — Ребров, Шевченко, Падіна.
Волков П'єтрас («Команда») — Ребров, Шевченко, Криженков.
Волобуєв Михайло («Спорт-Експрес») — Шевченко, Ребров, Каладзе.
Гриш Григорій («Голос України», Полтава) — Шевченко, Ребров, Гусин.
Данилов Юрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Гусин.

Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Голово.
Лавренчук Сергій («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Максимов.
Лавренчук Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Левинський Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу, Вірт.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Дашенко Сергій («Факти») — Ребров, Шевченко, Падіна.
Дереза Сергій (УТН) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев.
Димченко Дмитро («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Журавський Олександр (телеканал «Інтер») — Шевченко, Ребров, Шоківський.

Косий Анатолій («Дніпро вечірній») — Дніпропетровськ, Шевченко, Падіна.
Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Голово.
Лавренчук Сергій («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Максимов.
Лавренчук Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Левинський Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу, Вірт.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Дашенко Сергій («Факти») — Ребров, Шевченко, Падіна.
Дереза Сергій (УТН) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев.
Димченко Дмитро («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Журавський Олександр (телеканал «Інтер») — Шевченко, Ребров, Шоківський.

Косий Анатолій («Дніпро вечірній») — Дніпропетровськ, Шевченко, Падіна.
Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Голово.
Лавренчук Сергій («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Максимов.
Лавренчук Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Левинський Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу, Вірт.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Дашенко Сергій («Факти») — Ребров, Шевченко, Падіна.
Дереза Сергій (УТН) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев.
Димченко Дмитро («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Журавський Олександр (телеканал «Інтер») — Шевченко, Ребров, Шоківський.

Косий Анатолій («Дніпро вечірній») — Дніпропетровськ, Шевченко, Падіна.
Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Голово.
Лавренчук Сергій («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Максимов.
Лавренчук Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Левинський Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу, Вірт.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Дашенко Сергій («Факти») — Ребров, Шевченко, Падіна.
Дереза Сергій (УТН) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев.
Димченко Дмитро («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Журавський Олександр (телеканал «Інтер») — Шевченко, Ребров, Шоківський.

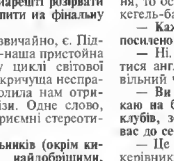
Косий Анатолій («Дніпро вечірній») — Дніпропетровськ, Шевченко, Падіна.
Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Голово.
Лавренчук Сергій («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Максимов.
Лавренчук Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Левинський Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу, Вірт.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Дашенко Сергій («Факти») — Ребров, Шевченко, Падіна.
Дереза Сергій (УТН) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев.
Димченко Дмитро («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Журавський Олександр (телеканал «Інтер») — Шевченко, Ребров, Шоківський.

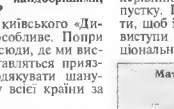
Косий Анатолій («Дніпро вечірній») — Дніпропетровськ, Шевченко, Падіна.
Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Голово.
Лавренчук Сергій («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Максимов.
Лавренчук Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Левинський Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу, Вірт.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Дашенко Сергій («Факти») — Ребров, Шевченко, Падіна.
Дереза Сергій (УТН) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев.
Димченко Дмитро («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Журавський Олександр (телеканал «Інтер») — Шевченко, Ребров, Шоківський.

Косий Анатолій («Дніпро вечірній») — Дніпропетровськ, Шевченко, Падіна.
Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Голово.
Лавренчук Сергій («Радіопрес-ср») — Дніпропетровськ, Шевченко, Ребров, Максимов.
Лавренчук Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Левинський Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу, Вірт.

Семіхін Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Сербук Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Тисюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шоківський.
Чеховський Геннадій («Спортивна газета») — Ребров, Шевченко, Шоківський.

Про важливу персону, яка себе такою не вважає

ЧЕРЕЗ велику травму Андрій Шевченко пропускав матч за національну збірну України проти збірної «Торпедо». Тому мені випала нагода спокійно поспілкуватися з нашим лауреатом у приміщенні прес-служби ФК «Динамо». Підкажіть мені, що це за ваша перамена на конкурентів не така відчужена, як в Сергія Ребров виставляє вас буквалю на кілька очок.

Який я був журналістом і брав участь в опитуванні «Голосу України», то найкращим неодмінно назвав би саме Сергія — чудового гравця футболу, який у цьому сезоні забив просто блискуче. Я радий за товариша, який став найкращим бомбардером чемпіонату. Грати з ним поряд — саме задоволення.

Чи вважаєте, що сезон-97/98 був для вас вдалими успіхами? Наполевуємо. Сююгу при я півня на диво вийшов рівень. А от команди, за які виступав, на жаль, не розкрилися сповна на міжнародній арені. Чому? Про причини писали і говорили багато. Але, вважаю, що й київське «Динамо» могло пройти далі в Лізі чемпіонів, а збірна — потрапити до Франції.

Які події запам'яталися вам найкраще? — Ліця — 1:1 у Києві в останній з ПФВ «Єдинство», що дало нам змогу вийти до черговий розіграш Кубка європейських чемпіонів.

Виграти груповий турнір Ліги чемпіонів. А от ігня з найсильнішим клубом Нідерландів у Києві зробила нас такими.

З виступами поїз назвав би не й виступу. Його початково-третьювальні бази клубу в Кончі-Зеплі. Справді, це — спорула двадцять першого сторіччя. За таку турботу ми дуже вдячні Григорію Михайловичу Суркуту та іншим керівникам клубу.

Що заважає поліпшити за останній рік сүто з професійного боку? — Як вже казав, що зріс мій загальний рівень гри. Тут заступі Валерія Васильовича Лобановського, і команди, і, любимо, моя...

Неважко — третій для нас старт у турнірі Ліги чемпіонів. Яким він був для київського «Динамо»? Як гала-старт?

Що заважає поліпшити за останній рік сүто з професійного боку? — Як вже казав, що зріс мій загальний рівень гри. Тут заступі Валерія Васильовича Лобановського, і команди, і, любимо, моя...

Неважко — третій для нас старт у турнірі Ліги чемпіонів. Яким він був для київського «Динамо»? Як гала-старт?

Що заважає поліпшити за останній рік сүто з професійного боку? — Як вже казав, що зріс мій загальний рівень гри. Тут заступі Валерія Васильовича Лобановського, і команди, і, любимо, моя...

Неважко — третій для нас старт у турнірі Ліги чемпіонів. Яким він був для київського «Динамо»? Як гала-старт?

Що заважає поліпшити за останній рік сүто з професійного боку? — Як вже казав, що зріс мій загальний рівень гри. Тут заступі Валерія Васильовича Лобановського, і команди, і, любимо, моя...

Неважко — третій для нас старт у турнірі Ліги чемпіонів. Яким він був для київського «Динамо»? Як гала-старт?

Що заважає поліпшити за останній рік сүто з професійного боку? — Як вже казав, що зріс мій загальний рівень гри. Тут заступі Валерія Васильовича Лобановського, і команди, і, любимо, моя...

Неважко — третій для нас старт у турнірі Ліги чемпіонів. Яким він був для київського «Динамо»? Як гала-старт?

